

1. UVOD

Ljudi pokušavaju postići velike stvari uglavnom da bi veličali svoj ego, da bi pobedili svoju nesigurnost ili ih na to tera njihov temperament. Ali, pojedinac je naprosto preslab da bi sam postigao nešto veliko, pa je shvatio da se mora udružiti sa drugima. Tako su se počele stvarati grupe i timovi. Njihove prednosti u odnosu na aktivnosti pojedinaca su očigledne, pa nije čudo što je neko pametan rekao: „Timski rad je sredstvo pomoću kojeg prosečni ljudi postižu natprosečne rezultate“. Međutim, tim nije nešto što se formira slučajno i samo od sebe, već je za formiranje uspešnog tima potrebno imati specifična znanja, a da bi tim bio stvarno efikasan, potrebno je uz ta znanja imati i znanja iz oblasti individualnog i timskog rukovođenja.

Više nego igde drugde značaj timskog rada je postao preduslov savremenog i kvalitetnog rada u zdravstvu.

Kriza zdravstvenih sistema u svetu i reforme koje je neizbežno prate, proces je koji se ciklično ponavlja poslednjih decenija. Pružanje zdravstvenih usluga u savremenim uslovima, postaće nemoguće, ako se između ostalog, ne promeni način rada. Stari način razmišljanja i delovanja postaje ne efikasan, ne daje odgovore na nove probleme niti pruža mogućnost adekvatnog reagovanja na svakodnevne izazove.

Postavlja se pitanje da li su zaposleni u našim zdravstvenim ustanovama svesni prednosti i neophodnosti timskog rada?